aduerſarios fidei(a vocib⁹ populoꝝ multoꝝ)ↄmouē=
tiū pſecucōnes ↄtra p̄dicatores.
Apoſtolis aūt eleuantib⁹ vocē p̄dicacōnis ſue.
MIrabiles concitate ſūt pſecucōnes maris)et infide
liū populoꝝ cōtra p̄dicatores euangelij ſed(mirabilis
in altis dominus)ſup capita poteſtatū regū terrenorū
quos ſibi ſubiugat et fremitus eoꝝ ↄpeſcit quoꝝ mul
ti poſtea crediderūt et ſubiugati ſūt xp̄o et pax data eſt
eccleſie/nō terreātur ergo qꝛ mirabiles elacōnes mariſ
quia mirabilis in altis dominus.
Et bene mirabilis es dn̄e quoniā. Teſtimonia)verita
tis p̄dicate p apoſtolos et diſcipulos tuos certiſſima fa
cta p opa miraculoſa ſoli tue diuine v̄tuti poſſibilia(cre
dibilia facta ſūt nimis)id ē valde. huis eni nichil veri⁹
eſſe poteſt cū tu ſis ſanctus ſanctorū qui eccleſiā inhabi
tas(domū tuā decet ſanctitudo in eternū)qꝛ et ſi aliqui
cadant/domus tn̄ ſancta toto tēpore pſeuerat. vnde in
ſanctitate fidei pmanebit uſqꝫ in finē ſeculi.
Pſalmus.xciij.in quo monet ad paciētiā.
Propheta in pſona eccleſie.
DEus qui putabat̄ ab aliquib⁹ nō iudicaturus
malos ē(deus vltionū)vltionē capiet de
malis/et ut amplius ↄfirmet repetit(deus vlcōnū deus)
libere egit)quia nullo impediēte iudicabit/nō eni ē ſb=
ditus alicui legi aut regi ſꝫ libere aget quicq̄d voluerit
Et tu qui es deus vltionū qui huilem te oſtendiſti.
Exaltare)reſurgēdo et aſcendēdo ⁊ veniēs ad iudi=
ciū oſ̄nde potentiā tuā(qui poteſtatē habes iudicādi vni
uerſos de tota terra ⁊ redde retribucōꝫ ſupbis)q̄ in pec
catis obſtinati penitere noluerīt. Et querēs qn̄ fiet hoc
inquit. Vſquequo peccatores dn̄e gloriabuntur)

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de malicia ſua/ nõ ſufficit eis peccare ſꝫ etiã in malis ſuis
et nece ſanctorũ gloriãtur. ¶ Vere ſũt peccores ꝗ.
Effabũtur) omes prauas cogitacões eorꝝ i manife=
ſto (et) iactãter (loquẽtur iniq̃tatẽ) ↄtra deũ dicẽtes de9
nõ curat hec vel placent ei q̃ facimus et (loquẽtur) talia
nõ pauci ſꝫ (omes q̃ operãtur iniuſticiã) ¶ Operãtur aũt
hãc iniuſticiã. Populũ tuũ) fideles tibi ſuos (humilia
uerũt) diuerſis ↄtumelijs · ↄculcauerũt diuerſis tormẽ=
torꝝ generibꝫ (et) eũdẽ pplm (hẽditatẽ tuã vexauerũt)
Viduã ⁊ aduenã interfecerũt/ ⁊ pupillos occiderũt)
ſic patuit i pſecucõibꝫ martirũ · nulli ſexui · nulli etati · nul
li pſone parcẽtes. Et dixerũt) corde tenẽdo ⁊ ore pfe
rẽdo (nõ videbit) nõ attẽdet (dñs/ et attẽdẽ nõ curabit
deus iacob) · i · fideliũ credẽtes ꝓuidẽtiã dñi nõ ſe extẽ=
dere ad iſta inferiora Propha redarguẽs hũc errorẽ
ait. Intelligite vos inſipiẽtes de pplo) vos errare/ et
credite diuinã ꝓuidentiã ad oĩa ſe extẽdẽ (et vos ſtulti
aliqñ ſapite) deũ hec oĩa diſponẽ. ¶ Propha ad exclu=
dẽdũ p̄dictũ errorẽ inducit racões ſic/ o ſtulti videte ꝙ
ſtulte cogitatis/ dicite Qui plãtauit auditũ) in audi
entibꝫ (nõne audiet) audiet vtiqꝫ/ aut (q̃ creauit oculũ i
vidẽtibꝫ nõne videbit) videbit vtiqꝫ · nulli tm̃ dedit q̃n=
tũ in ſe hꝫ. ¶ Itẽ ille. Qui corripit gẽtes) de malis ſuis
hic multis flagellis (nõne arguet) impios de pccĩs/ fa
ciet vtiqꝫ ⁊ (q̃ docet hoĩem ſciẽtiã) erit ipe ſine ſciẽtia/ et
ipe neſciet q̃ te ſcire fecit ꝯ abſit. ¶ Rm. Dñs ſcit cogi=
tacões hoĩm) intus latentes etiã minutiſſimas ⁊ ſcit (qm̃
vane ſũt) et incerte ⁊ inſtabiles. ¶ Et ideo. Beatus
homo quẽ tu erudieris) mentẽ eius illuſtrãdo (et de le=
ge tua docueris eũ) dando ei intellectũ in ſcp̄turis ſan=
ctis ⁊ volũtatẽ. ¶ Btũs ẽ quẽ tu docueris. Vt mala

pn̄tis vitē leuius et patiēter ferat) is enī vere beatus eſt
cui hilaritas et trāquillitas mētis datur(ut mitigetur ei
a dieb⁹ malis) id eſt ut mala que inferūtur patiēter ſu-
ſtineat(donec peccatores i ſepulcris ponātur) et anime
eoꝝ transferātur i infernū. ¶ Vere beatus q̄ ex lege di-
dicerit patiētē ec. Quia dn̄s nō repellit plebē ſuā) ut
abiectā exercet plebē ſuā nō repellit/ qꝛ dn̄s corripit et
flagellat omnē filiū quē recipit(et hereditatē ſuā non
derelinquit) q̄ ſemp ei pro ſua neceſſitate i tribulacōib⁹
aſſiſtit. ¶ Non derelinquit dico. Quouſqꝫ iuſticia cō
uertat̄) .i. ponatur(in execucōe) i iudicio futuro in quo
reducētur ad debitū ordinē iuſticie. Sꝫ q̄ ſūt illi qui pote-
rūt terrorē diuine iuſticie ſecure exſpectare? reſpondet/
om̄es(qui recti ſūt corde) qui diuine volūtati q̄ ſūma iu
ſticia ē volūtatē ſuā cōformant. ¶ Propha i pſona viri
iuſti hūc vndiqꝫ mala circūſtant cōquerētis adūſus re-
probos et expetētis ad eoꝝ dānacōꝫ diuinū auxiliū ait.
Quis cōſurget michi in auxiliū aduſus malignātes)
ut eos vincā(aut) ſi vincere nō poſſē(quis ſtabit) pſe
uerāter(mecū) tanꝙ pugil fortis(aduerſus operātes
iniquitatē) ut nō vincar ab iniq̄tate eoꝝ quaſi diceret
nullus niſi tu deus. ¶ Vn̄ cernēs huiuſmōi malos pſpe-
rari ad tātā indignacōꝫ lapſus ſū. Et meritus eſſē
penis gehennalib⁹ tradi niſi diuinitatis fuiſſem miſcōi
manu adiutus. ¶ Si petis cur aut quō adiutus ſū/ re-
ſpondeo/ qꝛ. Si dicebā) deo p cōfeſſionē accuſando me
de peccatis(motus eſt pes meus) id ē affectō a via recta
ad aliquod illicitū. ibi etiā(miſcōia dn̄i adiuuabat me)
retrahendo me a pcc̄o et me in bono ope cōfirmando.
O potentiſſima diuinitatis clementia q̄ ante dat pme-
reri veniā ꝙ expiri penā. Vn̄ miſcōia tua adiuuit me)

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

qm̄. Secūdū multitudinē dolorū meoꝝ in corde meo)
quos patioꝛ tā ꝓ peccatis q̄ꝫ de preſſuris et tēptacōibꝫ
huius ſeculi(ↄſolacōnes tue letificauerūt animā meā)
¶ Nūquid iniquus homo ſedebit tecū) certe nō qꝛ nulla
eſt ↄuentio lucis ad tenebras (qui ꝑcipis. laboꝛe in bo=
nis operibꝫ) illos q̄ debent tibi adherere. ¶ Impij aūt li=
cet nō adhereāt tibi ꝑmittis tñ eos pūgere bonos ut tri
bulent. ut pūcti boni cogātur acclamare. vñ impij.
Captabūt) id ē inſidioſe tractabūt quō ſeducāt (ani
mā iuſti) et ſi non poſſunt decipe(ſanguinē licꝫ innocētē
condēnabūt) ¶ Sed cōtra hec oīa. Factus eſt mi=
chi refugiū) ne cedā tribulacōibꝫ ꝛ ipē (deus meus fa
ctus ē in adiutoriū ſpei mee) id eſt iuuat ad bñ operan=
dū ut qꝛ obtineo ſpe adipiſcar ī re. Propheta ↄcludēs in
materia de ꝓuidētia oñdit qꝛ deus non negligit mala ſꝫ
oportune punit dicēs. Et retribuet illis meritū iniq=
tatū ſuaꝝ) pro merito ſinguloꝝ puniēdo eos qui ad=
uerſus deū extollūtur ꝛ ſanctos iniuſte affligūt(et pro
malicia eoꝝ diſꝑdet eos dñs deus nr̄) qꝛ a grege ele=
ctorū ſeparabit eos ī die iudicij ī qua ſeparacōe ineffa=
bilis erit miſeria.

¶ Pſalmus. xciiij. in quo monet
deū hilariter et deuote laudare.

¶ Vox eccleſie.

Venite nō paſſibꝫ corpis ſed mentis ꝑ fidē ꝛ de=
uocōnē (exultemus dño) in exultacōe ſ=
uiamus illi(iubilemus) cātemus laudes(dño ihu xp̄o)
qui ſua morte ↄtulit nobis ſalutē. Et ꝑueniamus fa
ciē eius) q̄ venturus ē iudex ne impreparati inueniam̄
et hoc(ↄfitēdo pccā nr̄a) anteq̄ ad iudiciū veniat ut nō
inueniat quos dānet ſꝫ quos remuneret(et iocūditatē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf